

THE STAR
MALAYALAM LITERATURE SERIES No. 5.

കുറഞ്ഞവയ്ക്കേതുവെന്നു

AUTHOR

M. R. RY, M. R. KRISHNA WARIAR AVL.

B. A., L. T.

(PERSONAL ASST: TO THE INSPECTOR OF
VERNACULAR SCHOOLS IN TRAVANCORE.)

Printed & Published by

A. M. MAMMEN,
THE STAR PRESS & BOOK DEPOT-HARIPAD.

Price 2 A. 3 P.

ക്രിയാബന്ധം ദേവാനം

സമാക്ഷതഃ:-

എം. ആർ. കുള്ളിവാങ്ങൽ

ഡി. എ., എൽ. റണ്ണി.

പ്രസാധകൻ

ഡോ. എം മാമൻ.

2-00 പത്രാളി

(പ്രകാശപ്പെട്ടവകാശം)

താരക അസ്സ്, മരിപ്പാട്. 1107

ഉദ്യോഗത്താവിനെറ്റ് അദ്യീല്ലാത്ത പ്രതി വ്യാജനിക്കിത്തമാക്കു

ദ റ ഓ സ്വാ.

**പരിഗൃഹ്യാനത്പരമുണ്ട് “പഞ്ചാ-
ത്തയ്” തനിന്നെന്ന തൈക്കോക്കരജ്ഞവും മാറ്റി
മുഷിക്കാരംബന്നേരു തീയൻ/ സ്വർണ്ണാഞ്ചല
മുതാശേംഉഷ സംസ്ഥാപനംവും മാറ്റിയാണെന്ന്**

ര

പ്രകാശം തുടങ്ങുന്നും, ജിനത്തിൻ-
വിതാവേ പ്രണാംഹ കഴിച്ചു, എക്കു, തീയൻ
പ്രഭുത്വിക്ക പോയാക്കിലുത്തിക്കമേലെ
പ്രശാന്താധരയൻവന്ന ഒരുള്ളിവിട്ടിൽ.

ര2

സപ്രകാശന്ന ദമിച്ചുായ്, സപ്രത്യുഖില്ലന്തുല-
സപ്രഭാവപ്രഭാവം കലന്നിശവ്യുമീ
‘ക്രംബാ’- വ്യായാക്കം കൂമാരിക്കാരോരോ
കട്ടംബുത്തിലെ അജ്ഞാലിച്ചൊല്ലിക്കണ്ടത്താരം:

ര

“ക്രംബായും” പാന്തിജിട്ടാത്തവരസു-
കട്ടംബുത്തിൽ ദീപം കണക്കല്ലുന്നിച്ചും,
കരംഗാക്കി, യദോട്ട കാണംനാവർക്കും-
എത്തനിന്നു കൈഉത്തുവാല്പിത്ത വളര്ത്താരം.

②

മധുക്കീര സംരാംഗ മാധുഞ്ഞവാക്കാൻ,
മനക്കാഡിവിൽ മാതാപിതാക്കർഷണത്തും,
മഹാന്നാദ രാഗാത്മിരേകംകൊട്ടതറീ-
കക്കംചെള്ളാൻമണിക്കട മജ്ജാത്തവാണാർ.

ഓ

മരിഞ്ഞാസ്തുമാനത്തിൽ നിന്നിട്ടവിണ-
മലംപററിടാത്തു ദണ്ഠിൻകണക്കിൽ,
മഹത്പാ വഡിച്ചീ മണാജ്ഞതാംഗി മറും-
'മനങ്ങ്യംപ്രത്പാ' രവളിച്ചാള്ളുകംട്ടി.

ഉ

അംഗാഡിവാദത്പം പ്രവൃത്തന്തരംഗമത്തി-
നാലക്കാരമായിട്ട് വാണികമാരി,
അംമത്രുംഗ സംസ്കാരാശണങ്ങതോന്നി-
കമൊറാതമക്കെനമ്മല്ല സന്ധാനണിത്തു.

വ

അഞ്ഞലത്പരില്ലാത്താരഞ്ഞുന്നർക്കണനീ-
യഘസ്സുല്ല പാരിച്ച പാരിത്രപാരുക്കാൻ,
അംഹാ! ശക്താംഗമന തോന്നിലി,യനാ-
ളംപരക്കിള്ള ഭാവങ്ങൾക്കണാരിലുക്കിം.

ഒ

ഒരണ്ണിയ്യുട്ടണ്ണരഞ്ഞാസ്താഫീഡിപ്പും,
തിട്ടശാരാലിവത്താഴുണ്ണാക്കിവയ്ക്കാൻ,
അംചുത്തു പാതങ്ങരം വച്ചു തിയഞ്ഞു-
ളതിൽ, അരീയൊരത്തുജുമിപ്പുനാറിണ്ടു.

മു

വരൻവന്നുവന്നാലുടൻ തന്നെയുണ്ടാൻ-
വഴിക്കുകമെന്നോത്രു് വായ്ക്കാലേമത്താൽ,
വലശക്കുണ്ണക്കായ് വളരെത്താമനിയുണ്ടം
മകരംപുണ്ണക്കടത്തേ വിളിച്ചിട്ടുംതുാം.

മു

“കയംബേ! കയംബേ! വയംവവക്കുമ്പും,
കഴിങ്ങുന്ന തീരയാട്ട മില്ലാതെയമെ;
കറച്ചുക്കരെ ചുപ്പുന്ന വാൺമിച്ചുതക്കെ-
കഴിബേ! കടിക്കാതെ കൊണ്ടിങ്ങവാനീ!”

മു

സ്പമാതാവുരുച്ചാഞ്ച വാക്കുംഗുവിച്ചു
പ്രിയപ്പുട്ടപ്പൻകുട്ടി തന്നെക്കത്തലത്തിൽ,
കിണിംവെന്ന “തനാണ്ടം”നൊട്ടത്തിട്ടവീട്ടിൽ
പുറതെത്തതി, “നയ് ബേന്തി,” അവിൽത്തിരിച്ചുംതാം.

മു

തുളിയുന്നൊരുത്താമുമോട്ടാത്രുമോട്ടി-
ത്രുത്തതിന്റെ വക്കത്രുചെന്നക്കയംബേ,
കൊതുവിൻ കണക്കിള്ള വള്ളത്തിലേറി-
ത്രുച്ചത്താത്രു മറേരക്കരയ്ക്കായ് തിരിച്ചുംതാം.

മു

ജലംകോരി മാതാവുചാത്രങ്ങാളുണ്ടാം
നിരച്ചു;കാറിക്കെ, “കണ്ടൽക്കാ”വയാങ്കൾി;
“തുറപ്പുണ്ണു” വിക്കാസക്കണ്ണായടിച്ചു;
വിസ്തരംകൊള്ളത്താൻ തുടച്ചുങ്ങിവച്ചു.

എ

ഓന്തുരുക്കുകഴിഞ്ഞെപ്പും, തുല്യു-
നിത്രക്കിന്നര യാരംമുഹിത്രുടങ്ങി;
ഇന്ത്യാശപതൽ പ്രതിയെന്നിട്ടുമെന്തു-
തിരയ്ക്കുതെന്നായ് വിചാരംമനസ്സിൽ.

എൻ

ദിവി, പ്രക്ഷണംനിങ്ക ലാക്കശ്ശരഭാഗ-
തടച്ചാലു കാർക്കരണ്ടു കേരുന്നതായി,
അംഗോ! കണ്ണപാഖാഗമം തെപ്പുംകു-
ചുവാം ശ്രദ്ധി വല്ലാതെവാളുംനിത്രുടങ്ങി.

എ

വിചാരിച്ചിരിക്കാതെ വന്നാമഴക്കാർ
വിവരതിൽ ചരന്നെപ്പും, മാട്ടാക്കേമാറി;
പ്രചബ്ദിയാനിലൻ വിശി; പ്രക്ഷണംനാന-
യലംതാടി, യാദംത്രുമേതൊടലച്ചു.

എവ

പരശനായ ദേഹാദിന്യകാശങ്ങിന്നുണ്ടിൽ
പരംപാരിടം മജ്ജിമന്തിച്ചുമന്ത്രം;
കണ്ണമിന്നി വില്ലു, അക്കംഡാഡോക്കരമല്ലും
പുംബിച്ചു, പുംസ്ത്രിടിക്കുംഡംബിച്ചും.

എൻ

ഈതെല്ലാം നിലിക്കുചുമുട്ടിച്ചുമാതാ-
വഴിനാടിവാടിക്കുന്നു വില്ലിച്ചുംഡി;
കരയ്ക്കുറന്തുക്കോട്ടിക്കുനാരാറി-
നാട്ടുനീതി യീഴിത്തിവാവിട്ടുകേണ്ടും.

४०

കുടിന്താല്ലോളുതനിലംചുന്നവള്ളും
കരയ്ക്കുടക്കതെന്തിയച്ചുംഡമരിഞ്ഞു;
അതിൽകേറിവണ്ണം വണിരേപ്പുട്ടുവെള്ളും
കടിച്ചുംചുവിന്തി കരയ്ക്കുന്തിണ്ണും.

ഒന്ന്

“അതാവര”നവർദ്ദിക്കു മുംഖഭ്രഹ്മങ്ങാട്-
ക്കരംഗാക്കിയിഴിഞ്ഞി ചൊഡിച്ചുനോട്;
“തനിച്ചുണ്ടടി! മുരിക്കുത്തുനീഡി-
മുരുതന്തിണ്ണു വക്കുള്ളനില്ലുണ്ടത്”നാൻ.

ഒന്നു

അതക്കാന്താം തീയുന്നാണൊന്നാറിന്തി-
ക്കിക്കേ കിണ്ണേതീഴിവല്ലും കറഞ്ഞാണു:
“ക്കരംബാ! ക്കരംബാ! മകരംബാ! അഞ്ജാ!”
“അവരംബാഞ്ജ വരിക്കു ചുഡാഞ്ജു”എന്തീംന്.

ഒന്നു

പണിക്കുട്ടി, “ചുഡാപെത്തൽതീയുടിക്കുപോ”എ-
ന്നാണേവത്തിനീംതി ചൊന്നാങ്ങേന്നാം,
മിഴിച്ചുല്ലേന്നും തടിക്കാള്ളുമാകി-
ക്കരം മാറിയായിഴിവൻവച്ചനിന്നാൻ.

ഒരു

ഉ കണ്ണതന്ന ദക്കാമാമലഘത്തുടക്കുടി-
മുട്ടക്കന്നുമേരുവി മാ! വേംമുംഡി!
പരിഞ്ഞന്നയീഴിവൻ തന്നുവെള്ളും
പിടിക്കണ്ണ തുനിശ്ശാററിഡേക്കണ്ണുംവാടി

ര. ④

അവൻ, ഒക്കെത്തലംകാണ്ടി തസ്മീതുടങ്ങുന്നതാ-
നിരുത്തു വെള്ളുന്നിൻ വള്ളു തെരുവെങ്കം;
ഹലംവന്നതില്ലായതിൽ; പോയിവള്ളു-
പേരുംകാറുയർന്നിടമോളത്തിനുള്ളിൽ.

ര. ⑤

ചടക്കം, നിന്നും തെരുവിൽത്തെത്ത-
ഞ്ഞനിരുത്താനവൻ നീറ്റുവാനക്കരയ്ക്കായ്,
തടഞ്ഞതാഴ്ചാർ തന്നപി, തന്മാനിടത്തെ-
നദിക്കം, പതിക്കം നടക്കായ് നിരുത്തി.

ര. ⑥

“മഴക്കാറുക്കണ്ണക്കരത്തെന്നവേടി-
ച്ചിരിക്കുന്നതുണ്ടായിരിക്കാം ക്രംബാ;
അവധംക്കേരുമാപത്തുണ്ണും തെരുവെം
രുണ്ടുള്ളിടു” എന്നീവിധം വിശ്വസിച്ചും

ര. ⑦

അതീവാത്തനായ് കാന്തയോടൊത്തുവീടി-
നാക്കേതുക്കുത്തിയൻ ഗമിച്ചുണ്ടപറുക്കു;
നന്നേതും ചുവന്നും വിഴിരുത്താത്തുത്തോത്തി-
ട്ടുകട്ടിലിൽ പട്ടിലിട്ടിട്ടിരുന്നാർ.

ര. ⑧

വിശ്വും, തണ്ണും വിവർഖിച്ചു, മല്ലുണ്ണ-
മണിക്കൂട്ടിതുനേന്നനിന്നും തുവിച്ചും,
കരഞ്ഞും, പറഞ്ഞും, കണക്കരുക്കുന്നീർ
ചുപാഴിച്ചും, ഇടച്ചും, കിടന്നങ്ങഴുന്നാർ.

നൂ. 0

അനന്തരാവേളിക്കൊന്നുകുറഞ്ഞുനാതായോ -
 മുടൻ, പാറുവനേന്നുവിന്തിചുട്ടനാക്കണം
 അങ്ങതിന്റെ വക്കെത്തു ചെലുത്തിനോക്കി -
 അങ്ങാദേശവിഴിക്കണം മനസ്സുപാദമാണോ.

നൂ. 1

“ഗമിച്ചീലയോ മാത്രകൾ? മാരിനിനോ?
 ഉണിച്ചീട്ടവാനായതില്ലോവിവസ്തുകൾ?”
 ഇവണ്ണംക്ഷണംതോരുണ്ടാനുവിന്തി -
 ചുറക്കാതെ യാണാതിതന്നുചുപിച്ചാർ.

നൂ. 2

ഉന്തിത്തച്ചിക്കഴിച്ചുരാത്തവിധിം അംവരാ -
 രാത്രി കാലം; നിലച്ച,
 പേരാഡിപ്പുച്ചിൽ; എറബംപിനകരകിനോ -
 കൊണ്ടവിശ്രദ്ധവിള്ളണി;
 അനേപണിച്ചിട്ടിരിക്കിയവർ, തന്ത്രാമി -
 ച്ചുാതവള്ളു എന്നരാത്രം
 വിനിക്കണാറവക്കെത്തു, പരിപരിയരി -
 ച്ചിട്ടബാരിയപതിച്ചും

***   ***   ***   ***   ***   ***   ***

***   ***   ***   ***   ***   ***   ***

നൂൽ

ഇഴശ്ശേപ്പൻ കട്ടിയിക്കാലവും തുവിവിട-
 കയ്യുതിൽ തീയ്യമാകി—
 ക്കന്നിന്ന് വള്ളുത്തിലേറി മുരിഞ്ഞെന്നാട്ടുണ്ട്—
 തെടിട്ടുപള്ളാത്തു തെടിൽ
 പാടിപ്പോക്കന്തായിട്ടാൽ പതിവവിട—
 ക്കാണുമാറ്റണ്ണുപോലും
 വണ്ണിക്കാർ രാത്രികാലങ്ങളിലത്രവഴിയായ്—
 സ്വാദിക്കന്നാൽ യാൽ.

തേവൻ.

—മുദ്രാവാക്യം—

വിശിഷ്ടപദ്ധാനഭി തണ്ണുര തീംഹാ-
സ്റ്റിവിക്കുമാ നല്ല നിലവത്തിൽ നെല്ലുകൾ
വിളഞ്ഞവിട്ടു, കനകം സുമേരവിന്-
വനിക്കുകാത്തന്നതുപൊലെ നാംക്കുന്നാർ.

ഒ

ഈണ്ടിവല്ലിക്കിവെഴുന നന്ത്രുച്ചി-
സ്ഥലങ്ങളാരോടൊത്തായ ഭ്രംബപ്പട്ടി
വരയുക്കത്തിച്ചുഴവിച്ചുവേണ്ടാരാ-
വിയം വിതപ്പിച്ചിരുവിള്ളുവിള്ളു.

ഒ

വിതച്ച വിത്താകെ മുളച്ചയന്നമേൽ
വിളഞ്ഞി, വെള്ളപ്പുംനേയോട് സിറുമായും,
മനോജ്ഞാനാകരസിമ്മനിമെലകതികാ-
ങ്ങരങ്ങരം പോലേരാ വിചിത്രതുപമായും.

ഓ

മുളച്ചനെല്ലന മുതിന്മ നീലഹായും-
നീറം പകന്നിട്ടാളിനീർനിബത്തുടൻ
പരംപരുത്താസിതമാംവിത്തിൽനീ-
രപ്പണതിർക്കുട്ടമാട്ടുമായുംമായും.

◎

വളුග්‍රෙගලුපියා “කිං තෙමඹමසූතා
තහඹිගෙතු කාගාරය්”; මඟ අයමෙන් ප්‍රිජින්
සෑපලාත්‍රු යාරං ගර්ඩන් ගෙතුවෝ ලේ ඇරං-
ප්‍රාසාදමාග්‍රෙගෙහා නොතුමෙවිගාර්.

၃၅

මැඹු ගෙන “දුෂීර්” තු සපි; ගෙයෙකු යි-
ස්‍යමලත්‍රු තු ගෙ මැඹු මැඹු මැඹු;
විහාර මැත්‍රෙන් විජ්‍යෙෂණු මැලියෙ-
වෙඩු මැකං ප්‍රි, කෙටු තු තු කරං.

၆

වෙඩු මැලි පෙළු තෙහෙගර් ලෙස්සෙන්
යම් තු ආ ගෙ මුකුලු මැත්‍රු මැත්‍රු මැත්‍රු;
පෙර ගෙ මැත්‍රු මැත්‍රු! “කරවා” රෙඛා මැත්‍රු
පෙඩු තු තු.

၄

ප්‍රතුෂ්‍යා මැකං ප්‍රාසාද තු මැයා
කිරුෂ්‍යා මැකං ගෙ මු මැත්‍රු මැත්‍රු මැත්‍රු
ඳා මැත්‍රු මැත්‍රු මැත්‍රු මැත්‍රු මැත්‍රු මැත්‍රු
ස් පුරුණ් මැගා මැව මැත්‍රු මැත්‍රු මැත්‍රු මැත්‍රු.

၈

සැමුහ් සැමු යක මායි තෙගාරී-
ගිලත් මැ මැ මැ මැ මැ මැ මැ මැ
සෑපලා මැ මැ මැ මැ මැ මැ මැ මැ
මිංචා මැ මැ මැ මැ මැ මැ මැ මැ.

മു

പുലച്ചിയൈത്തി പ്രഭയൻ കൂഷിസഹാ-
രതിരണ മാടാ മംമാക്കി, യായതിൽ
വസിച്ചു, നിരും ഓള്ളക്കുനിശ്ചയാ-
വവൻ്നെ കാവൽപ്പുണി മന! നോക്കിനാൻ,

മു

കുംബേരനാകം യജ്ഞംനേററവും
പിത്രക്കാണി, ചുവന്നായ് ദിനംപുതി
കൊട്ടതു നെല്ലോന്നര; പുഞ്ചരിൽ സദാ
കുടിത്വേലയുണ്ടിതു കുലിയാക്കുമോ?

മു

തണ്ണത്ത കാരഡം മഴയും സഹിച്ചുകെര-
ണ്ണരക്കെമില്ലോ തടിയാനപ്പന്നിശം
കീടനം പുഞ്ചതു പണിഞ്ചിട്ടം പണി-
ക്കിഞ്ചാ കൊട്ടക്കണ്ണാര കുലിയതുനാം?

മു

വള്ള നിരങ്ങീക്കി, നാലുഭാഗവും
വരമ്പുറപ്പിക്കുക, കട കുത്തുക,
വരനാ കന്നലിക്കേണവെള്ളിക്കെടി-
ച്ചിറകിംഡാടിക്കുക, പോച്ചുവെട്ടുക,

മു

ഇതാക്കുവെല്ലോ പണി തേവൻ! ആദരാൻ,
സഹായമായി ല്ലുഹവാസവോദയാർ
പുലച്ചി നിന്നാഡി; പുതഞ്ചരു മംവയു്-
സഹായമനേയു സഹാനികരിക്കുമോ?

—
—

പരിക്കെ സാഹ്യം പണിക്കിൽ കൊടുത്തു ത-
ന്തിക്കെ സംസ്ഥാപി വരുത്തി മേൽക്കുമ്പുകൾ
സമിതിക്കെ ചേരുപട്ടി പാണിതംഗനാ-
ത്തിക്കെ സമാറുകയായ് പുലച്ചിയാറു.

—
—

കുട്ടതേജലയും ധർമ്മ ത്രിജ്ഞാനിയോ-
പിടത്തുഭാഗത്തു പുലച്ചിയാദായ
അട്ടപ്പുനിന്നാർ; ശ്രദ്ധജ്ഞാലി തന്നെയും
നടത്തിവന്നാളിവരു വാസനാദാവലാൽ.

—
—

ശ്രദ്ധവല്ലുമില്ലവതിമാർ സുവം ദിനം
നയിക്കവോ! മാത്രപദ്ധതിലെന്നു ബാൻ
പുലന്ന് ചുർവ്വാർജ്ജിത പുണ്യവാവഭവായ
പുലച്ചി കാണിച്ചിരുതു ലക്ഷ്ണങ്ങളേ.

—
—

പരസ്യം പ്രേമമനനത്തായ് തുനീ-
ഡിച്ചു, ഭാരിപ്പ പ്രതിജ്ഞാത്തമപീഡിയെ
മനം, വോക്കത്തിൽമണംശ്ചലഘ്നം-
യിട്ടെന്നാരാനാമണ്ണത്തിതനാവർ.

—
—

ഒരുമധ്യകാരം കുലയന്നരാത്രി വ-
ന്നടത്തു; കാരഡം മഴയും കുറോരമായ്
ത്രിജ്ഞി; മാനത്തിടിവാള്ളിടയ്ക്കിട-
യുള്ളക്കി മിന്നിച്ചിരുതു കാലരാക്ഷസം.

രൂ

പെയ്ക്കുപ്പവാനി, മേലാര മേലാരു-
തിട്ടെന്തുചേപ്പണിത്തിനേരാലയഞ്ചാ
വിയത്തിൽ വീഴുനിടിത്തം പ്രതിസ്പന്ന
കണക്കു കുലത്തിലടിച്ച കുടമായ്.

രൂ

പ്രചണ്യവാതപ്രധർത്തിനായ്, അതി-
പ്രാഥമായ് മനു കിടന്പദ്ധയാൾ,
ഉഗ്രങ്കരപിശ്ചാര പാമ്പിനൊപ്പും-
യറ ആവററിപ്പുതനേ വമിച്ചുനേ

രൂ

സപാന്തുയോട് പുഡിയൻ, തമോമയ-
സപത്രപമായ് ലീകരമായരാത്രിയിൽ
ഹണങ്ങി മംടത്തിനകളുവത്തുരി-
ച്ചിയന്നാനികംചുഡിയിനെ കെത്തുകാൽ.

രൂ

പ്രസ്തുമാമി പ്രതിപ്രകാപമാ
പ്രിയപ്പുടം ദന്വതിമാക്കി പീഡയെ
വിശേഷ്യ ചെയ്യിപ്പിക്ക തീകിലംപുമേ
ക്കണ്ണതത്തൊൻ വെച്ചിബന്നുവാട്ടിമാ?

രൂ

പറഞ്ഞു തേവൻ ചില ചാട്ടവരക്കും, ഉം-
ക്കളിതിലുത്സാഹമോടൊന്നു സാദം,
ചിരിച്ചുകേട്ടാളതി, ടജ്ജീടിയും തീ-
രയിച്ചുകൈംഞ്ചാം വൂണി മകയാം

ര. ④

പുറത്തെഴും വിസ്മയമെന്നു ദോഷമായോ;
അക്കത്തെഴും സാമ്പത്തികയത്രം ശാന്തമായോ;
പരസ്യരംതീരെ വിജിഷമായ ര-
ണ്ടവസ്ഥയൊന്നിച്ചിഹ കാംഗമത്തെള്ളതം!

ര. ۴

ഒൻപാലാവായിട്ടേം മേഖലീ-
വയ്യവരക്കാർ, വഴിപേം വൈദിക്കാൽ
രമിച്ചുവാണ്ടാർ; ഒട്ടവിൽപ്പുലത്തിൽ
വിശാവനേരും ഒള്ളടക്കത്തു നിന്മയിൽ.

ര. ۵

വരങ്ങൾ മെച്ച് ചാരിയിരുന്നു, നിന്മയെ
വരിപ്പുരാപ്പുണ്ണക്കാടിത്തണ്ണരേഖകൾ
വളിപ്പാരാഗത്തൊട്ട് നോക്കി, ഉഗ്രനായും
വസിച്ചുതേവൻ കത്തുകാംബുരാശിയിൽ.

ര. ۶

അതണ്ണപ്പണ്ണാമുത രാശിതന്നിലീ-
വിധം നിമശാരയനായിരുന്നവൻ,
വെളിക്ക സർപ്പേരുപരിപൊങ്കിയോര നിർ-
ഡാരം സ്വന്നം ഏകളും ബലാലുന്നംപോയ്.

ര. ۷

പ്രവാഹം ശബ്ദം ചവവിയിൽ കടന്നൊരു-
ക്കണ്ണം ശരീക്കായതിനെള്ളുകാരണം
മനസ്സിലാക്കിച്ചുവയൻ പരിനുമീ-
ചുംചുംഞ്ഞനാവശ്യവിഴിച്ചിട്ടിം.

ന. 0

“എഴിക്കെടി! ദുരക്കം എഴിക്കെ! നമ്മേ-
ചുതിച്ചു; ഹാ! നമ്മുടെ തന്നും നായും !
വരുന്തു പൊട്ടിട്ടിരു വെള്ളു മൊക്കേയും
നിലപത്തിലേറിട്ടുമോരോച്ചയ്യുന്നോ !”

ന. 1

ഉറങ്ങിയോ നീ! തുറ കുണ്ഠി! തന്നും
നടിച്ചു കൊല്ലും; “മട” വീണാസെല്ലും
നിരന്ന വെള്ളു തനിനടിക്കിക്കു പോയിട്ട്-
നാതിന്ന മുന്നേ മടക്കട്ടിട്ടു നാൻ.”

ന. 0.

ക്രൈസ്തവ നിദാനക്കാലയായ് കിടക്കും-
പുലച്ചിയാം ഗർഭിനി തേവനിത്തരം
വിളിച്ചു കേണ്ടാൽ പറഞ്ഞതെന്നുള്ള-
ങ്ങരിജത്തേതയി, പുതിലെവന്നാരത്തും ?

ന. 2.

വിളിച്ചുനേരത്തുണ്ടാൽ പെണ്ണിനെ-
കിടത്തി മാടത്തിനകത്തു മറമായ്,
കനംതൊഴാത്തുവയെടുത്തു തോഴിൽ വ-
ച്ചിറങ്ങി തേവൻ തൃഷ്ണിരക്ഷാപയ്യുവൻ.

ന. 3

ഇറങ്ങി മുന്നോട്ടുനടന്ന തേവനോ-
ടിനാംഗിടനോരു പുലച്ചിരജ്ജസാ
പറഞ്ഞതുറക്കുതെനിലവന്നവിസ്തൃതം
നിറഞ്ഞതിട്ടം മാറുന്നിരത്തുമാചക്കാ :—

നൂ. ③

“തനിച്ചു... മിന്നയപിസർ... മാമേര... അനുക
ക്കൽിത്തുപോ... ഓൺടിവി... ടേനോയി... ടുനീ
വരദൈവാദ്ധ... റോക്കട്ട്” എന്നവിട്ട്, വി-
ട്ടുരച്ച ശ്വാസം; അതു പേ പറഞ്ഞേതാ?

നൂ. ④

ഇ ഏതാണം എന്നാൽ വകവച്ചിട്ടാതവൻ
നടനാശമാ! ക്രിയളിൽ കടന്നടൻ,
അരബ്ലുചപ്പയും മഴിയരുകൊണ്ടിതാ-
നന്നാശതുനേര മടവിണ്ണലിക്കാതിൽ.

നൂ. ⑤

വരദുവല്ലാതെ യുദ്ധത്തു പാശതീഡി
ജലപ്രവാഹം തരസാ തന്നെന്നിടാൻ,
സദയയ്ക്കുമൊറിയ്ക്കിയളിൽ ഗേരിപ്പ-
പ്രയത്നമായാളിഹര ചെയ്യു മേൽക്കുമെൽ

നൂ. ⑥

വുമാ ശുഭം സർവ്വവും എന്ന കണ്ണവൻ
വിഷ്ണങ്ങമൊട്ടം വിരമിച്ചു നിംബക്കേവ,
വിത്തിലഭ്യുള്ളടക്കമൊയി വിശ്രാ-
ട്ടിളക്കി വില്ലു തതു വിള്ളങ്ങിയന്നമോ!

നൂ. ⑦

അപായമുണ്ടാക്കിട്ട ശഗി ചർത്തം
പിള്ളന്നപോലെ, മുത്തുവംഡരായുധം
തകന്നുപോലെ, മുടരു പ്രണാദമോ-
ട്ടിത്രുനാലഖിടിവെട്ടി യഞ്ഞ സാ.

‘०

ഉദഗ്രുക്കവും പ്രശ്നവും യും -
 സാന്തോഷം പ്രാപ്തി കാരണം,
 ഇലജരു വല്ലുത ചരാചരണമാം, അത് -
 രയൻ ശല്പിതിരംഗാല അങ്ങളിൽ.

‘१

അണം എന്താരാകസ്സിക്കും പ്രസ്തിൽനി-
 റം നാന്മ തേവൻമിചിതാജചിചിക്കുവ
 അകന്നകാണ ഒരാരു കാഴ്ച ഉംഖാ നീ
 ജവേന ജീവയ്ക്കുവമായി നിന്മക്കായ്.

‘२

പുലച്ചിനിലാ ലഹരിനിമഗാഹായ് -
 കിട്ടുവെങ്ങുത പുരംഡമാകവേ,
 എരിഞ്ഞുകരുതുന്നിരു; വാണ്യവാദ്യമാം
 വന്നാരുമനാക്കിരണായിപ്പാവുവേ

‘३

പതിച്ചിടിക്കുമിലവൻറു മാടു-
 മരിച്ചുടിക്കാക്കരുകയാണ സംശയം
 അതിൽക്കിടന്നിടന ഷണ്ണിനേന്തു സം-
 ഭവിച്ച വെന്നായിതവനാ സംശയം

‘४

പരംപരാപ്പെട്ടുവൻ, ഉറുമാതതി-
 പടന്മകരുന്നിടാമത്തി നോക്കുവേ
 പവിത്രമാം പതിജ്ഞയരു കണ്ണു മാ
 പവിപ്പുവാതന്ത്രിലെരിത്തുണ്ണുമായ്

ര' റ

നിരാൾ ബാധിച്ചു നിമ്മലപ്പിക്കാ-
നിരാക്ലസനിത്യാണനിരീക്ഷണത്തിനാൽ,
നിരന്ത്രിക്കാതുള്ളവനാക്ലാക്ഷ്യനാഥ്
നിരാത്രയൻ നിന്നിതു നിവികാരനാഥ്.

രം

സതിക്ഷണരിട്ടവസാനങ്ങമാണ്റ്റ, പി
നാ-തിനിമേൽ ഭസ്യഹമമനകാണ്കലശൽ
കതിച്ചുഹേവൻ വെ! മാടിയഗ്രികിൽ
പതിച്ചുതൻ വല്ലഭയോട് വേദനംപോരി!

....

....

....

ര' റ

ശ്വരോന്നാർജ്ജുരാഖ്യപ്രാഥി, വിഴവു പരീ-
ക്ഷിസ്തവാനായിരഞ്ഞി-
ക്കാശ്യത്തെ പാടരൈണി പ്രതിവൃഷ്ടി നട-
ന്നാക്കെയും നോക്കിട്ടുന്നേണ്ടം,
മാടവുംവയ്ക്കാനിക്കാരോട് കരിന്നിരാം
ചാബവലായും, കൊച്ചു “കനി-
ഡി” മുജലിക്കണ്ണു മാറ്റത്തഴലിനോട് കുറം
വാച്ചു കണ്ണു കുറത്തോൻ.

